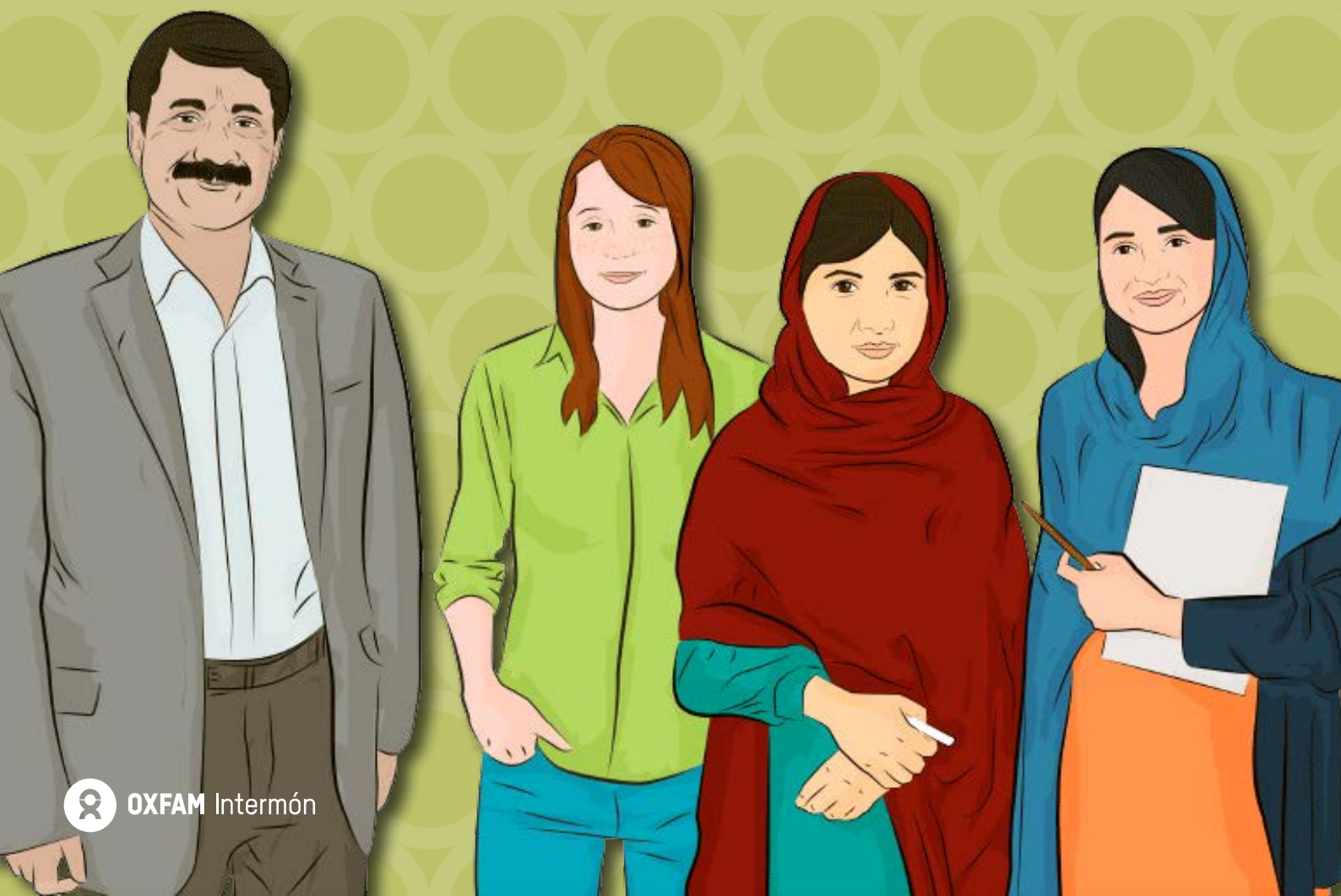

EQUITAT DE GÈNERE

DIFERENTS SÍ, DESIGUALS NO!

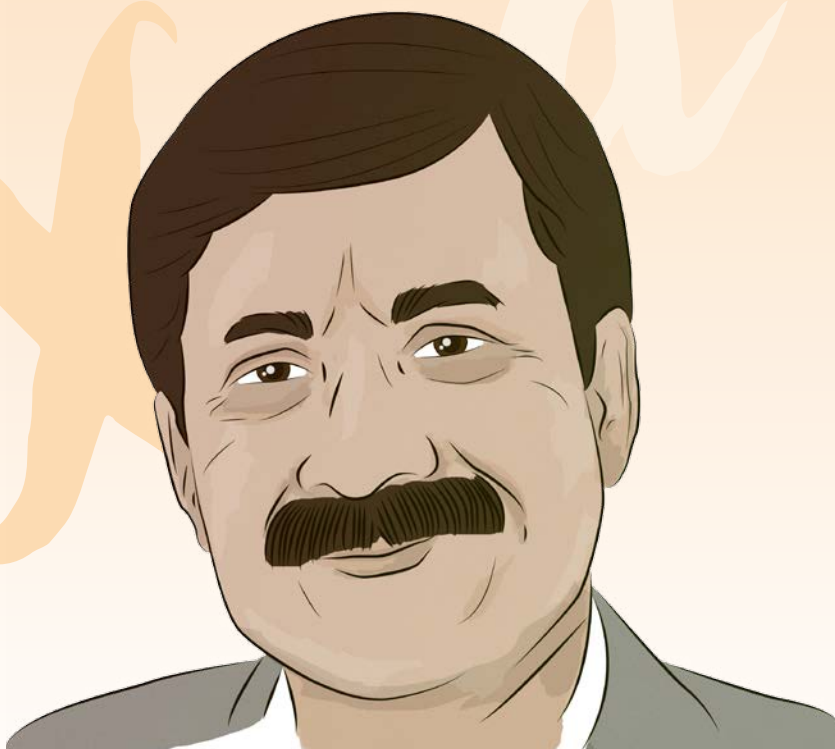

Diferents sí, desiguals no!

Hola, sóc en Ziauddin. M'agradaria explicar-vos la història de la meua filla, ja que el que va fer va ser molt important per al dret a l'educació de les nenes al nostre país.

Per a en Ziauddin Yousafzai, d'origen paixtu, el naixement d'una nena havia d'haver estat un motiu de tristesa, així que quan va néixer la seva filla la gent va compadir la seva família i ningú no es va atrevir a felicitar-los. Tot i així, en Ziauddin estava tan feliç de tenir una nena que va traçar una línia sota el seu nom a l'arbre genealògic del seu clan. Per tradició, aquella línia només havia de traçar-se en cas que la criatura fos un nen. Quan era jove, en Ziauddin no tenia gaires diners, però sempre es va interessar pels estudis. Va acabar els estudis de mestre i va fundar la seva pròpia escola.

Des que la seva filla era petita, li va ensenyar la importància de desenvolupar la ment i de tenir un criteri ampli i clar. Va ser el seu primer mestre i, sens dubte, la seva influència més important. A més de professor, en Ziauddin va destacar per ser un gran orador, tot i que per fer-ho va haver d'esforçar-se durant molts anys, perquè quan era més jove solia tartamudejar sense poder-ho controlar. Uns quants anys més tard, després de dominar l'art de l'oratoría, en Ziauddin es va adonar que aquell talent li seria molt útil per a la resta de la seva trajectòria, ja que en diferents ocasions hauria d'encarregar-se de "comunicar amb veu forta" les terribles realitats que es vivien a la seva localitat.

La poesia era una forma en la qual en Ziauddin expressava les seves preocupacions sobre el país. La manca de drets per a les dones era un tema recurrent en el seus escrits, que declamava en diferents ciutats del Pakistan i del país veí, l'Afganistan. Quan parlava de pau i d'equitat, les respostes de les persones que l'escoltaven eren entusiastes. A en Ziauddin li era fàcil transmetre les seves idees als altres, si bé també hi havia persones que interpretaven els seus discursos com una amenaça frontal a les seves creences.

Després de molts anys de treball, es va convertir en un membre respectat de la seva comunitat, i l'escola que va fundar, a la qual anaven nens i nenes, tenia força èxit i concurrència. No obstant això, les mirades receloses d'algunes persones sobre el seu col·legi era una preocupació constant, ja que aquestes persones consideraven que les nenes no havien d'anar a escola.

Us proposo que reflexioneu i descobriu, igual que ho vaig fer amb la meva filla, que els nois i les noies són diferents, però no desiguals.

M'agradaria ensenyar-vos un vídeo que precisament parla sobre homes i dones:

DRETS DE LES DONES

<https://youtu.be/cH0fRh2tGCg>

Què us ha semblat? Per què diem "Diferents sí, desiguals no!"?

Apunteu aquí les vostres conclusions:

El joc de les siluetes

Quan la meua filla era petita jugàvem al joc de les siluetes. Ella s'estirava a terra i jo dibuixava la seva silueta amb un guix; després ho fèiem al revés, i ella dibuixava la meua. Ara us proposo una cosa semblant.

Dividiu la classe en nens i nenes. Col·loqueu un paper mural a terra i, si sou un grup de noies, demaneu a un noi d'un altre grup que s'estiri sobre el paper i dibuixeu-ne la silueta amb el retolador.

Si sou un grup de nois, demaneu a una noia d'un altre grup que s'estiri sobre el paper i dibuixeu-ne la silueta amb el retolador. Feu un collage sobre la silueta amb retoladors, ceres i revistes per expressar a les diferents parts del cos què senten i viuen les vostres companyes i companys.

Les noies heu d'expressar el que creieu que senten els nois. Els nois heu d'expressar el que creieu que senten les noies:

Els estereotips de gènere són idees simplifcades, però fortament assumides –i que no són certes–, sobre les característiques dels homes i les dones, que es tradueixen en un seguit de tasques i activitats que els assigna cada cultura. Com quan diem, per exemple, que a tots els nois els agrada el futbol o que les noies han de jugar a nines.

Als ulls, què
perceben del
món.

A la boca, el
que diuen.

Al cor, el que
senten.

Als peus,
cap on
caminen.

A les orelles,
el que els
interessa.

Als canells, en
què inverteixen
el temps.

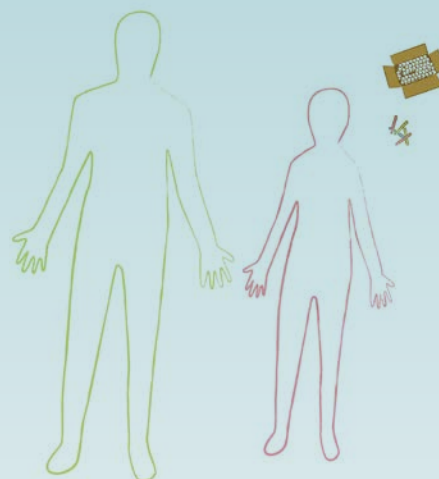
A l'estómac,
quin és el centre
del seu món.

Al cap,
col·loqueu-hi els
seus pensaments.

A les mans, el
que saben fer
millor.

Quan tots els grups hagin acabat, presenteu les siluetes. Així descobrirem què pensen les noies de com són els nois, i els nois de com són les noies. Després, serà important que parleu entre vosaltres sobre el que heu vist.

Segur que ara ja teniu més clar com ens veiem els uns als altres i com, moltes vegades, el que pensem que és així perquè sí, quan ho analitzem veiem que no és cert. És el que anomenem *estereotips*.

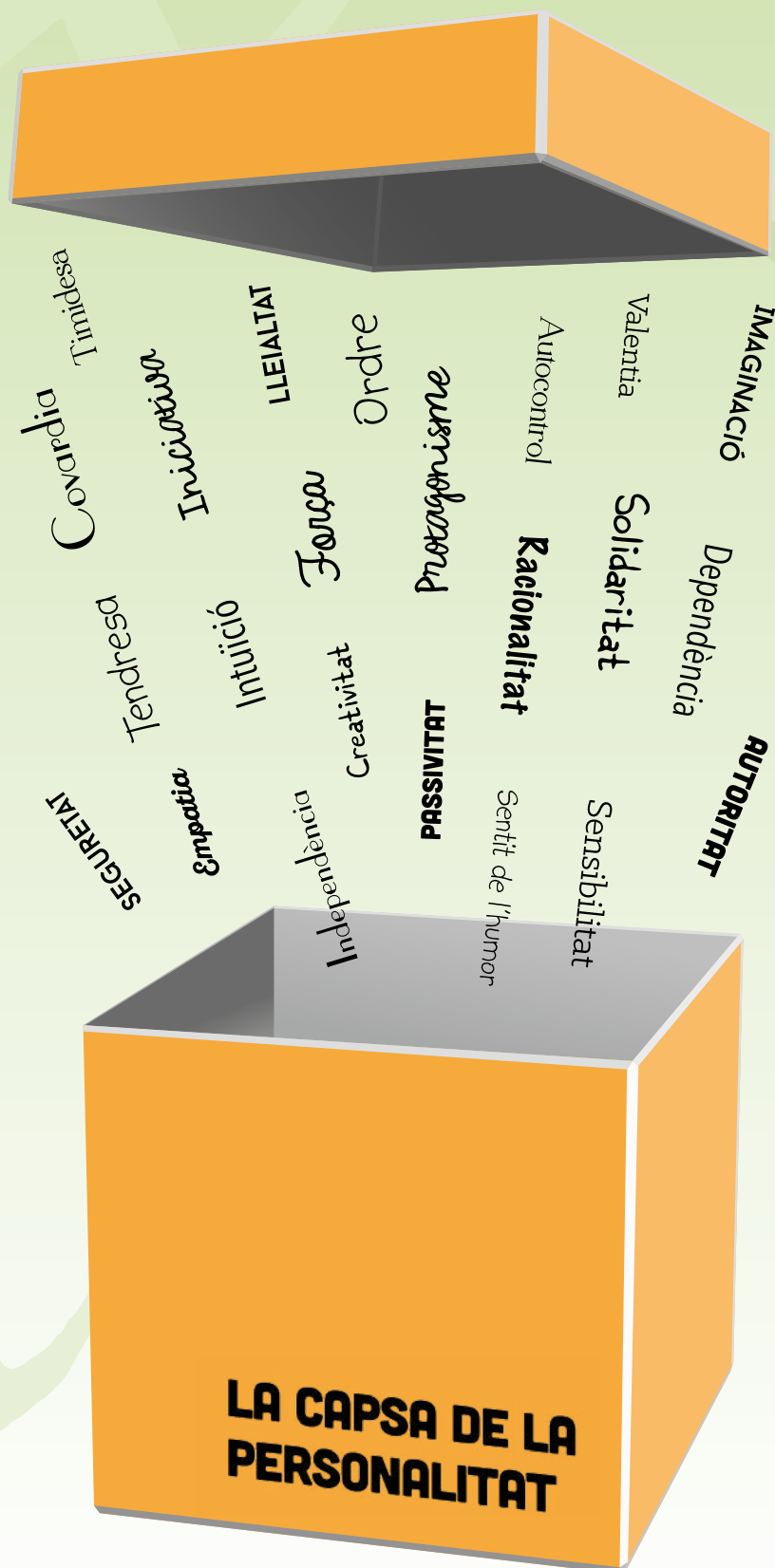
La capsa de la personalitat

M'agradaria ensenyar-vos un joc al qual solíem jugar a la meva escola. En dèiem "La capsa de la personalitat".

- Quines d'aquestes qualitats defineixen millor la vostra personalitat? Apunteu-ne cinc en una llibreta.
- Ara, entre tota la classe, dividiu les qualitats en dues capses: qualitats de nois i qualitats de noies:
- Concordeu les qualitats que havíeu escollit amb les classificades com de noia o de noi? Creieu que aquestes qualitats són innates? Es poden aprendre? Què passa quan una noia té qualitats que s'atribueixen als nois? I quan és al contrari? Poden ser compartides per nois i noies?

Aquest joc li agradava molt a la meva filla. Tot i que deia que sempre li sortia al revés, ja que escollia la valentia i la força per a ella, i després posava aquestes qualitats a la capsa dels nois. No obstant això, quan ho parlàvem després, igual que heu fet vosaltres, arribàvem a la conclusió que no hi ha qualitats de nois o noies. Són compartides!

Tasques a casa, qui fa què?

ACTIVITAT

Us proposo que feu l'enquesta "Tasques a casa, qui fa què?" a les vostres famílies. Pregunteu qui fa cadascuna de les tasques que apareixen i quant temps tarden a fer-les. Després podeu representar els resultats en una gràfica:

ACTIVITATS	NENES	NENS	DONES	HOMES
 Rentar la roba				
 Fer els llits				
 Cosir				
 Penjar un quadre o fer petites millores a casa (muntar un moble, posar un llum, etc.)				
 Gestionar els rebuts i altres papers (treure el passaport, demanar una beca, etc.)				
 Arreglar avaries senzilles (una aixeta, un endoll, etc.)				
 Llençar les escombraries				
 Dur-me al metge				
 Anar a les reunions de l'escola				
 Trucar a altres familiars				

ACTIVITATS	NENES	NENS	DONES	HOMES
 Recollir i endreçar				
 Recordar-se dels aniversaris				
 Netejar els lavabos				
 Escombrar la casa				
 Fregar el terra				
 Netejar els vidres				
 Fer la compra				
 Pensar què menjarem				
 Quedar-se a casa quan algú està malalt				
 Fer el menjar				
 Parar taula				
 Planxar la roba				
 Estendre la roba i recollir-la				
 Preparar l'esmorzar				

ACTIVITAT

Quines tasques feu vosaltres? Creieu que col·laboreu prou a casa? Per què? I entre els altres membres de la família, qui fa més tasques domèstiques, les dones, els homes o tots dos per igual? Per què? Creieu que és just?

Endevina què és!

ACTIVITAT

Dividiu-vos en grups. Cada grup s'encarregarà de representar una tasca domèstica davant els altres, que hauran d'endevinar quina és.

- Les regles són: no podeu parlar, no us podeu saltar cap pas, totes les persones del grup han de participar en la representació.
- Les tasques que es poden representar són, per exemple: preparar el menjar, netejar el lavabo, rentar la roba (agafar-la del cistell de la roba bruta, separar-la, posar la rentadora, treure-la, estendre-la, recollir-la, planxar-la, plegar-la i guardar-la), etc.
- Cada grup fa la seva presentació i els altres han d'endevinar què volen mostrar els companys i les companyes. També han d'estar atents per veure si se salten cap pas.

-
- Ha estat fàcil o difícil preparar la mímica?
 - Les tasques domèstiques són més fàcils o més difícils del que semblen?
 - Ja heu fet algunes d'aquestes tasques?

El joc del cercle

Quan la meva filla tenia deu anys, era habitual tenir notícies d'atemptats en escoles de nenes al Pakistan, ja que un sector important de la població considerava que les nenes no havien d'anar a escola, anar soles pel carrer, ni jugar als parcs, etc.

Moltes noies van deixar d'anar a escola per por. Però jo no vaig tancar les portes del col·legi, malgrat que hi havia molta gent que feia tot el possible per clausurar-lo, dient que era il·legal. En aquells moments de dificultat sempre vaig aconsellar a la meva filla que es mantingués forta, que continués estudiant i no es deixés intimidar per la violència d'algunes persones.

A casa llegíem plegats poesia i contes, repassàvem els deures i els treballs de l'escola, i la meva filla era molt feliç anant a l'escola a aprendre coses noves cada dia. Ella, igual que jo, és una fervent defensora de l'educació.

En aquells dies, la meua filla estava molt trista. Per poder divertir-nos i alegrar-nos una mica, jugàvem a un joc amb les seves amigues i amics. Es diu "El joc del cercle". Hi volen jugar?

Us haureu d'aixecar i posar-vos en cercle, i agafar un llapis i un full. Cada persona escriurà el seu nom a la part superior del full i el passarà al company o a la companya de la dreta. Aquest company o aquesta companya haurà d'escriure una qualitat positiva de la persona a qui pertany el full, doblegar-lo en forma de ventall i passar-lo al company o a la companya de la dreta, i així anar rotant els fulls fins que tornin al principi. Agafeu el full de paper amb el vostre nom i llegiu el que hi han escrit.

- Què us han semblat els comentaris? Com us heu sentit? Quines coses us han sorprès més? Per què? Què us han semblat? En quins aspectes s'assemblen als vostres? En què es diferencien?

A la meua filla i a les seves amigues i amics els agradava molt aquest joc. Així, quan estaven tristos, podien tornar a veure els fulls i recordar les coses bones.

Jo sóc la Malala i en Ziauddin és el meu pare

Quina il·lusió conèixer-nos per fi! Sé que el meu pare us ha explicat moltes coses sobre nosaltres i sobre com jugàvem i estudiàvem junts. El que encara no us ha explicat és l'esdeveniment que ens va canviar la vida per complet. L'any 2012 vaig ser víctima d'un terrible atemptat que va posar en perill la meva vida i la de moltes amigues meves, pel simple fet de voler anar a escola. Em van disparar al cap mentre tornava del col·legi.

No obstant això, vaig sobreviure i la nostra història va ser coneguda arreu del món, i fins i tot va arribar a casa vostra per mitjà de les notícies, d'Internet i de la premsa.

A causa d'aquest greu incident, actualment vivim a Birmingham, Anglaterra. Vam deixar la nostra vida al Pakistan. Vam haver de fugir per por que ens pogués passar alguna cosa pitjor.

Som el que s'anomena *refugiats polítics*. No obstant això, continuem lluitant dia a dia i treballant en favor de l'equitat de gènere i del dret a l'educació de les nenes al món sencer, construint camins d'igualtat.

**DISCURS DE LA MALALA
DAVANT DE L'ONU**

https://youtu.be/kzWYjMUt_bw

Com ja heu vist, al meu país hem de lluitar cada dia per poder anar a escola. A tot el món hi ha moltes situacions injustes per a les nenes i les dones. Per exemple, hi ha nenes que no poden anar a escola perquè han de compartir, o a vegades portar, tot el pes de la casa (tasques domèstiques, cura dels germans, etc.). Al meu país les nenes no poden anar a escola i les dones tenen prohibit treballar fora de casa.

Ara us proposo aquesta enquesta sobre tasques i professions que haureu de fer a casa, amb l'ajuda de les persones de més edat de la família, o dels vostres veïns i veïnes. És perquè recordin **què passava en temps de les nostres àvies** i responguin aquest qüestionari.

Després, compartiu a classe els resultats de les enquestes i parleu sobre si coincideixen amb el que passa actualment al lloc on viviu.

A LA MEVA ÈPOCA,	UNA DONA	UN HOME
El conductor d'autobusos era...		
Feia classe...		
Venia el pa...		
Dirigia el trànsit...		
Ens ensenyava gimnàstica...		
Dirigia el país...		
Qui cuidava les nenes i els nens petits era...		
Apagava els incendis...		
Arreglava els cotxes...		
Qui anava a la universitat era...		
Construïa edificis...		
Viatjava a la Lluna...		
Escrivia llibres...		
Qui cuidava les persones malaltes era...		

Analitzant pel·lícules

Us presento l'Alice i la Moniba, les meves dues millors amigues. L'Alice és de Birmingham, i la Moniba de Mingora (Pakistan). Quan vivia a Mingora, la Moniba i jo jugàvem juntes. Jugàvem a milers de jocs amb altres companys i companyes de classe. Però una de les coses que més ens agradava era cantar. Cantar cançons que coneixíem i inventar-nos-en la lletra, o fins i tot a vegades compondre les nostres pròpies cançons.

Vaig conèixer l'Alice quan vaig venir a Birmingham, després de l'atemptat. Tot i que al principi ella estava sempre molt seriosa, a poc a poc ens vam anar coneixent i ens hem fet molt amigues.

A l'Alice també li encanta cantar i, tot i que ella i la Moniba no s'han conegut mai en persona, sovint ens connectem totes tres per Skype o ens enviem vídeos nostres gravats cantant per correu electrònic. Va ser així com l'altre dia l'Alice va tenir una idea que ens va agradar molt a totes tres.

“

Hola! Jo sóc l'Alice. Tinc 12 anys i visc a Birmingham, com ja us ha explicat la Malala. Estic estudiant, m'encanta anar amb bicicleta i participo en moltes curses.

”

Quan la Malala em va explicar la seva història, em va impressionar molt.

No m'ho podia creure! Havia vist a la tele que passaven coses així, però en països molt llunyans, i no em preocupaven gaire. No obstant això, com que la vaig conèixer en persona, vaig poder veure aquesta realitat molt més propera i la injustícia d'aquestes situacions. Vaig començar a mirar al meu voltant i a preguntar a la meua família, i llavors vaig descobrir que la desigualtat i la discriminació també són molt a prop nostre. És veritat que aquí, al Regne Unit, les nenes podem i hem d'anar a escola. Però, anys enrere, les dones no podien votar, tampoc no podien treballar en segons quines coses, i ni tan sols podien anar a la universitat. Els homes decidien per elles. Sort que això ha canviat en l'actualitat, tot i que encara hi ha el que anomenem estereotips.

Els estereotips de gènere són idees preconcebudes que tenim sobre com s'han de comportar els homes i les dones, els papers que han de fer a la feina, a la família, a l'espai públic, i fins i tot la manera com han de relacionar-se entre elles.

Així, doncs, vaig continuar indagant i vaig començar a fixar-me en les sèries i les pel·lícules que veiem avui dia a la televisió. Us heu fixat mai en les sèries i les pel·lícules que veieu? Creieu que hi ha estereotips sobre com han de ser els nois i com han de ser les noies?

Us animo que, a casa, quan vegeu la vostra sèrie favorita o una pel·lícula, feu el mateix exercici que nosaltres.

Feu servir aquesta fitxa i, a mesura que aneu veient l'episodi o la pel·lícula que hàgiu escollit, l'aneu completant. A veure què descobriu!

	PERSONATGES MASCULINS (1 o 2)	PERSONATGES FEMENINS (1 o 2)
NOM:		
EDAT:		
CARACTERÍSTIQUES FÍSiques: Com és? Se'l considera guapo o guapa? És important que ho sigui?		
ROBA I ASPECTE FÍSIC: Com és la roba que porta? És important per a ell o ella? Es preocupa per la seva imatge física?		
COMPLEMENTS: Porta complements? Quins?		
MAQUILLATGE: Porta maquillatge? Com és?		
CLASSE SOCIAL:		
COSES QUE LI AGRADA FER:		
SENTIMENTS O EMOCIONS QUE EXPRESSA: alegria, tristesa, avorriment, felicitat, preocupació, simpatia, enuig, provocació, etc.		
SENTIMENTS O EMOCIONS QUE NO EXPRESSA: Hi ha sentiments o emocions que no expressa o que amaga?		

ACTIVITAT
Comportament dels personatges

Creus que la realitat també és així? Quines diferències o similituds hi ha?

Si hi ha una història d'amor a la pel·lícula, quin paper hi té ell i quin paper hi té ella?

Creus que aquesta sèrie/pel·lícula transmet algun estereotip de gènere? Per què?

RECORDEU: Els estereotips de gènere són les idees que tenim sobre com han de comportar-se els homes i les dones a la feina (quines feines fan i quines no), a la família (qui cuida fills i filles, qui fa les tasques domèstiques, etc.), en els espais públics i en les relacions.

HOMES/NOIS	ES COMPORTEM DE MANERA...	DONES/NOIES
	Activa	
	Passiva	
	Agressiva	
	Amb tendència al domini	
	Submisa	
	Amb tendència a la tendresa	
	Poruga	
	Frívola	
	Racional	
	Poc afectiva	
	Valenta	
	Covarda	
	Dependent	
	Independent	
	Sincera	
	Intel·ligent	
	Hàbil amb les paraules	
	Hàbil amb el cos	
	Decidida	

One woman

Hola! Sóc la Moniba, de Mingora.

Em sembla que la Malala ja us ha parlat de mi. La nostra amiga Alice ens va explicar una idea que ens va agradar molt a totes tres: compondrem una cançó reivindicativa. Sabeu com va sorgir la idea? Vam descobrir una campanya de sensibilització de l'ONU Dones en la qual es va crear una cançó amb dones d'arreu del món per reivindicar el paper que fem al món.

Us passem aquests links perquè puguen veure i escoltar la cançó:

ONE WOMAN:

<https://youtu.be/-m6v4U7zKul>

**Si us ha agradat la cançó,
podeu traduir-ne la lletra,
analitzar-la i, després,
cantar-la amb tota la classe.**

Què us ha semblat aquesta iniciativa? Quin missatge transmet la cançó?

In Kigali, she wakes up,
She makes a choice,
In Hanoi, Natal, Ramallah.
In Tangier, she takes a breath,
Lifts up her voice,
In Lahore, La Paz, Kampala.
Though she's half a world away
Something in me wants to say...

We are One Woman,
You cry and I hear you.
We are One Woman,
You hurt, and I hurt, too.
We are One Woman,
Your hopes are mine.
We shall shine.

In Juárez she speaks the truth,
She reaches out,
Then teaches others how to.
In Jaipur, she gives her name,
She lives without shame
In Manila, Salta, Embu.
Though we're different as can be,
We're connected, she with me.

We are One Woman,
Your courage keeps me strong.
We are One Woman,
You sing, I sing along.
We are One Woman,
Your dreams are mine.
And we shall shine.
We shall shine.

And one man, he hears her voice.
And one man, he fights her fight.
Day by day, he lets go the old ways,
One Woman at a time.
Though she's half a world away,
Something in me wants to say.
We are One Woman,
Your victories lift us all.

We are One Woman,
You rise and I stand tall.
We are One Woman,
Your world is mine
And we shall shine.
Shine, shine, shine.
We shall shine
Shine, shine, shine.
We shall shine.
Shine, shine, shine

Dones lluitadores

Us vull presentar tres dones que he conegut en diferents viatges. La seva vida i les seves paraules no deixen ningú indiferent. Us convido a conèixer-les i que, a més, les doneu a conèixer als altres.

ACTIVITAT

En grups, vegeu cadascun dels vídeos, completeu la fitxa i debateu entre vosaltres el significat de la frase que es destaca.

Karla Wheelock:

“La muntanya m’ha ensenyat que si vols arribar molt amunt has de fer-ho pel teu propi peu.”

<https://youtu.be/03UV8xENNnc>

Nom: Karla Wheelock

Origen:

Què defensa?

Idees clau que transmet:

Marta Vieira da Silva:

“Sé que no es pot jugar amb la meitat d'un equip.”

<https://www.youtube.com/watch?v=JTVR-4SxeTeg&feature=youtu.be>

Nom: Marta Vieira da Silva

Origen:

.....

Què defensa?

.....

.....

Idees clau que transmet:

.....

.....

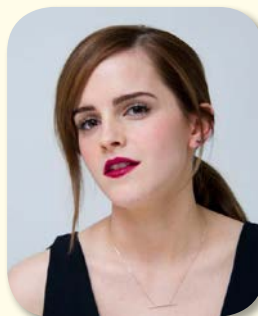

Emma Watson:

“Homes i dones han de tenir les mateixes oportunitats.”

<https://www.youtube.com/watch?v=xottL3JnaQw&feature=youtu.be>

Nom: Emma Watson

Origen:

.....

Què defensa?

.....

.....

Idees clau que transmet:

.....

.....

Queda molt per fer

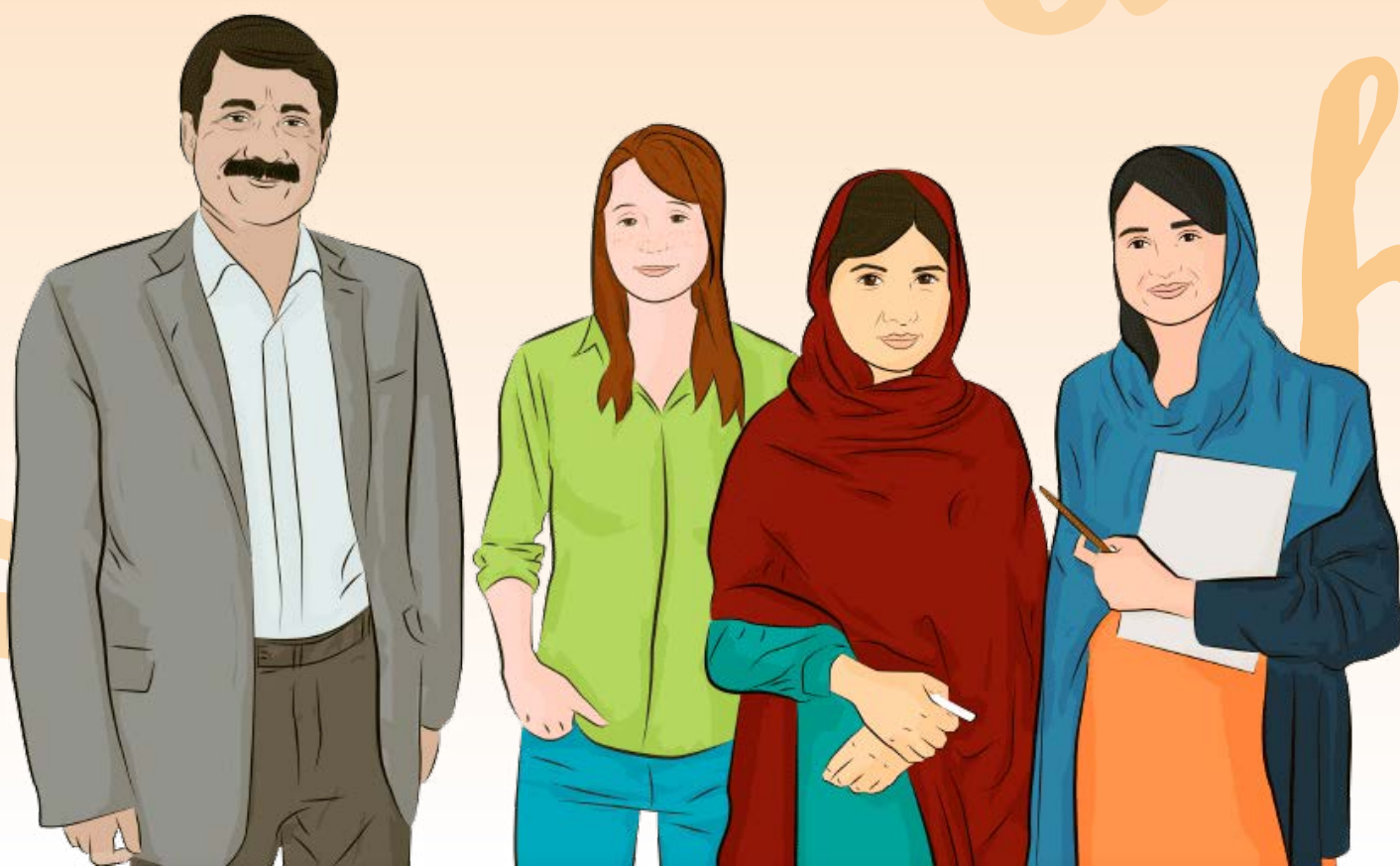
Esperem que us hàgim ajudat a entendre moltes coses. Compartiu el que heu après en aquest camí d'igualtat: "què hem après" i "què podem fer en favor de la igualtat".

Teniu molt mitjans a l'abast, a través del blog de l'escola, al barri, entre els vostre familiars i amics, la resta de companys i companyes de l'escola, etc.

Allà on cregueu que més persones puguin descobrir que gràcies al fet que moltes persones han lluitat per fer el que volen, les coses han anat canviant. Com més persones sàpiguen que els homes i les dones hem de tenir els mateixos drets i les mateixes possibilitats, les coses canviaran més de pressa.

Tot i que encara queda un camí molt llarg!

FINS SEMPRE!

OXFAM Intermón